

Zpráva z Mistrovství Evropy 2012 v Litvě

Letošní ME v rogainingu se konalo v netradiční dobu – 1. květnový víkend (což mělo jednu velkou výhodu – nebylo tak moc teplo). Rovněž pořadatelská země byla netradiční – Litevci, na rozdíl od svých sousedů Lotyšů, rogainingu běžně moc neholdují. Přesto se malá skupinka nadšenců organizace ME 2012 ujala a dělala, co mohla. Vypravily jsme se tam se Zuzkou jako jediný tým z ČR v naději, že získáme medaili v kategorii WSV (super-veteránek). Samozřejmě, že jsme pociťovaly tíživý pocit zodpovědnosti už ve vlaku. Z vilniuského nádraží jsme po jednodenní přestávce pokračovali spolu se spoustou Rusů, Ukrajinců a několika Finy rozhrkaným autobusem objednaným pořadatelem až na místo závodu, ztracené hluboko v lesích severovýchodně od městečka Moletai. Zejména posledních dvacet minut cesty bylo výživných – jeli jsme po prašné lesní cestě a autobus moc nezpomalil, takže ti, kdo seděli blízko dveří, se trochu dusili prachem.

Poté, co nás autobus vypustil ven, už bylo všechno jen krásné – tábořiště na břehu jezera s písčítými břehy, borové lesy všude kolem občas střídané loukami, v tomto čase samozřejmě šťavnatě zelenými, event. trochu žlutými díky rozkvetlým pampeliškám. Do večera přijela většina účastníků – kromě velkého množství Lotyšů a Estonců ještě pár Litevců, Ukrajinců, Rusů, Bělorusů, Finů a Poláků – mám dojem, že jiné státy zastoupeny nebyly, a když, tak jen marginálně.

V noci z pátku na sobotu maličko sprchlo, což bylo dobře – prašné cesty tolik neprášily. Mapa (pětatřicítka) byla nejméně z poloviny modrá (jezera + bažiny), organizátoři ovšem pod hrozbou okamžité diskvalifikace zakázali plavání jako způsob postupu z kontroly na kontrolu, čímž nás docela naštváli, protože rozestavení kontrol místy pro plavání přímo volalo (Vymlouvali se nejapně na to, že jezera jsou hluboká a studená a někdo by se mohl utopit).

Mapa krásně seděla, byla velmi podrobná a hledat podle ní kontroly, které byly většinou na ostrůvcích v bažinách nebo na různých výběžcích břehů jezer, bylo čistou radostí. Až jsme se divily, jak nám ty body rychle přibývají (Samozřejmě nás v tu chvíli nenapadlo, že soupeřům přibývají ještě rychleji). Na druhé vodní kontrole kolem šesté hodiny byl nával – pořadatelé jaksi podcenili žízňivost závodníků a nechali kontrolu vyschnout. Povalovalo se tam asi dvacet nespokojených jedinců a vyprávěli cosi o tom, že pořadatelé s vodou už jedou a mohli by dorazit tak za čtvrt hodiny. Takovou ztrátu jsme nechtěly riskovat, tak jsme šly dál a vyplatilo se nám to – ani ne za hodinu jsme narazily na stavení se studnou, kde jsme vodní zásoby doplnily a napily se do zásoby. Když se začalo stmívat, měly jsme přes 1500 bodů (tedy 150, v Litvě to počítají bez nuly), což se mi ještě na žádném rogainingu nestalo. V noci to bylo trochu horší – kontroly už se nehledaly tak bezproblémově, jednou jsme trochu zabloudily, ale zase jsme se našly. Později jsme bohužel strávily hodinu a půl hledáním kontroly č. 64 na protivně zarostlém hřebítku a nechaly tam hodně energie i odhodlání. Ale když se časem rozednilo, vrátil se k nám závodní duch, posbíraly jsme, co se dalo, a deset minut před vypršením limitu jsme se přibelhaly do cíle s neuvěřitelnými 52 kontrolami a 280 body. Bohužel – ani tento, pro nás naprosto snový bodový zisk nestačil na lepší než 6. místo v kategorii veteránek. Mezi super-veteránkami bychom sice braly stříbro, ale díky mládí Zuzky (nestihla to o 14 dní), nám tato kategorie nakonec zůstala uzavřena. Organizátoři závodníky trochu špatně odhadli – vítězná mužská dvojice stihla plný počet bodů za cca 17 hodin a mám takový dojem, že všichni medailisté v MO, MV a XO posbírali plný počet bodů a lišili se akorát v čase, což by se asi na 24 hodinovém rogainingu stát nemělo. Nicméně – krajinově, jarní atmosférou a také díky téměř ideálnímu počasí to byl nádherný závod. Večer po závodě přišla docela drsná bouřka s krupobitím, po níž se ochladilo cca o 12 stupňů a v noci pak skoro pořád pršelo, takže jsem opravdu děkovala Bohu, že to nepřišlo o den dřív. Příští rok prý bude ME v rogainingu ve Španělsku a španělský zástupce se nechal slyšet, že to udělají v LEDNU (aby prý závodníci nepodupali jarní vegetaci). Doufám, že nás pojede z ČR víc.

Věra Hájková